

[Arbejdsministeren]

gen i lønomkostninger og den hermed forbundne forbedring af konkurrenceevnen, der er årsag til, at der nu igen skabes arbejdspladser inden for den private sektor.

Denne politik kunne naturligvis ikke lykkes, uden at der hos lønmodtagerne havde været en klar forståelse for nødvendigheden heraf. Jeg tror fortsat, at lønmodtagerne er klar over, at løntilbageholdenhed giver både flere arbejdspladser og en væsentlig bedre sikring af reallønnen.

Det er derfor så meget desto vigtigere, at vi i fælles interesse fortsætter bestræbelserne på at dæmpe lønudviklingen yderligere. Dette er der tre grunde til. For det første er det helt åbenbart, at genopretningspolitikken skal videreføres. Dansk økonomi er fortsat præget af meget store problemer, der kun vil kunne løses, hvis konkurrenceerhvervene udbygges i et hurtigt tempo. For det andet har det vist sig, at netop suspensionen af dyrtidsreguleringen har givet mærkbare resultater. En genoplivning ville betyde, at de danske lønstigninger igen ville blive højere end udlandets. For det tredje indebærer lovgivning om fortsat suspension af dyrtidsregulering allerede nu, at man sikrer erhvervene den fornødne ro og sikkerhed i planlægningen.

Videreføres regeringens genopretningspolitik, hvor netop dette forslag, som vi drøfter nu, er krumtappen, vil der være skabt basis for fortsat økonomisk vækst og en stærk fremgang i beskæftigelsen. I indeværende år venter vi en vækst på omkring 3 pct., hvilket er en del stærkere end i de øvrige vesteuropæiske lande. Dette betyder, at det begyndende fald i arbejdsløsheden vil kunne fastholdes i resten af året. Næste år vil den økonomiske fremgang fortsætte, og der er udsigt til en beskæftigelsesforøgelse på 30.000–35.000, vel at mærke hovedsagelig inden for den private sektor.

Fastholdes målene i genopretningspolitikken, vil der være skabt basis for en fortsat og en holdbar nedbringelse af arbejdsløsheden. Jeg tror ikke på, at der findes noget alternativ til regeringens måde at mindske arbejdsløsheden på.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at knytte nogle bemærkninger til den sociale balance og den indbyggede solidaritet, der efter min mening ligger i såvel det her foreliggende forslag som i den øvrige del af aftalen mellem regeringen og det radikale ven-

stre. Hr. Niels Helveg Petersen var i sit indlæg netop også inde på betragtninger om dette.

Løntilbageholdenhed er udtryk for en høj grad af solidaritet med de arbejdsløse. Hvis de allerede beskæftigede fastholder urealistisk høje lønkrav, er det efter min bedste mening udtryk for egoisme, idet høje lønstigninger blot vil skade de arbejdsløses muligheder for at få et job.

Men også med andre af de lovforslag, der i dag er til første behandling, tilstræber regeringen i høj grad at bevare den sociale balance. Jeg kan nævne forslagene om dyrtidsregulering af de sociale pensioner og uddannelsesstøtten. Det vil for disse grupper betyde en væsentlig stærkere realindkomstfremgang end for øvrige indkomstmodtagere, men også for efterlønsmodtagere vil der være tale om forbedringer, idet disse vil få nedsat deres medlemskontingent til arbejdsløshedsforsikringen. Fremover skal de kun betale halvdelen af, hvad de øvrige forsikrede skal bidrage med.

Der har i de seneste dage i den offentlige debat været nævnt, at den manglende dyrtidsregulering koster lønmodtagerfamilierne så og så mange tusinde kroner. Det synes jeg er en noget forfejlet måde at se tingene på. Suspensionen af dyrtidsreguleringen har ikke betydet, at den disponible realløn har udviklet sig ugunstigt. Det viser de historiske tal: inflationen og renten er faldet, og skatterne er ikke steget yderligere. Dette kommer i høj grad lønmodtagerne til gode.

I øvrigt kunne man spørge, hvad der er alternativet til regeringens forslag. Alle ved, at Danmark har en enorm udlandsgæld, som vi skal forrente og afdrage. Hvis regeringen forsøgte at imødekomme dette ved at sætte skatterne i vejret, således som tidligere socialdemokratiske regeringer har gjort det, ville resultatet være sikkert: så ville lønmodtagerne kunne se frem til en betydelig nedgang i den disponible realløn.

Derfor havde jeg også lidt svært ved at forstå det, da hr. Svend Auken talte så meget om, at regeringens politik medførte en real-lønsnedgang. Det er da klart, at det at suspendere dyrtidsreguleringen og at have en stram indkomspolitik som målsætning påvirker lønudviklingen. Men tror hr. Svend Auken, det ville have været anderledes med en socialdemokratisk regering? Sandheden er jo